

Romanas SIMONAVIČIUS
(SYMONOWICZ)

Gimė 1763 m. Vitebsko vaivadijoje. Mokslus pradėjo eiti Polocke, pas jėzuitus. Nuo 1787 m. studijavo Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Vyriausiojoje mokykloje, kur mokėsi kalbų, matematikos, fizikos, teisės, medicinos mokslų. 1789 m. įgijo filosofijos mokslo laipsnį. 1792 m. buvo paskirtas teisės ir istorijos mokytoju į Vilniaus gimnaziją, kur išdirbo šešerius metus. Nuo 1797 m. konkurso būdu užėmė Anatomijos ir fiziologijos katedros adjunkto pareigas minėtoje Vyriausiojoje mokykloje. Medicinos daktaro laipsnį įgijo 1801 m. Visą mokymosi laiką domėjosi mineralogija, turėjo surinkęs mineralų ir uolienuų kolekciją. 1801 m. buvo išsiųstas tobulintis į Johano Franko kliniką Vienoje, kur išbuvo iki 1802 m. pabaigos. 1803 m. buvo paskirtas

dėstyti Vilniaus universitete papildomą mineralogijos kursą, kurį dėstė iki pat mirties. Ši data ir laikytina Mineralogijos katedros Vilniaus universitete įkūrimo data. Tais pačiais metais išvyko į Austro–Vengriją, susipažinti su rūdų kasyklomis, rūdų išgavimo metodais, aprašyti mineralų.

Tai buvo pirmasis mineralogijos puoselėtojas ir Mineralogijos katedros Vilniaus universitete įkūrėjas. Išleido pirmąjį mineralogijos vadovėlį lenkų kalba „Apie dabartinę mineralogijos būklę“ (1806). Surinko gausią mineralų kolekciją (per 12 000 pavyzdžių), kurią naudodavo paskaitose. Jam mirus, šiuos mineralų, uolienuų, paleontologinių pavyzdžių, meteoritų rinkinius įsigijo Vilniaus universitetas.

Mirė 1813 metais Vilniuje.